

метою та потребами громадян. Проте даний механізм захисту та реалізації прав має низку недоліків, які потребують виправлення та удосконалення з метою його якісного функціонування та ефективності.

Література

1. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/main/254к/96-вр> (дата звернення: 23.04.2020).

2. Про звернення громадян: Закон України від 02 жовт. 1996 р. № 393/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 23.04.2020).

3. Соболь В.А. Звернення громадян як механізм взаємодії держави та суспільства: дис... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ, 2014. 226 с.

УДК 336.73:368.03:347.453 (043.2)

Нестеренко А. С., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ КОМПАНІЙ ТА ЛОМБАРДІВ

Ломбарди почали з'являтися у різних країнах світу досить давно, разом з тим на сьогоднішній день вони посіли значне місце серед фінансових установ. Для звичайного населення вони були порятунком від голоду та остаточного розорення. Внаслідок цього з'явилась потреба у врегулювання діяльності ломбардів та фінансових компаній, які на даний час користуються чималим попитом.

Основними чинниками виникнення небанківських фінансових установ є економічні кризи, бідність населення та погіршення життя громадян. На сьогоднішній день, можна сказати, що ломбарди є одними із найсуттєвіших закладів, які задовольняють споживчі фінансові потреби громадян.

Затяжний період у незалежній Україні місце ломбардів не було визначено законодавчо, але після прийняття 2001 року Закону України № 2664-III «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» ломбарди набули статусу фінансової установи.

Правові засади щодо діяльності та надання послуг ломбардами в Україні на даний час регламентуються Господарським і Цивільним кодексами України, законами України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про заставу», «Про захист прав споживачів», Положенням про порядок надання фінансових послуг ломбардами та іншими нормативно-правовими актами.

Відповідно до Положення про порядок надання фінансових послуг ломбардами, ломбард – це фінансова установа, виключним видом діяльності якої є надання на власний ризик фінансових кредитів фізичним особам за рахунок її власних або залучених коштів, під заставу майна, на визначений строк і під процент та надання супутніх послуг ломбарду. Супутніми послугами ломбарду вважаються ті, які є передумовою надання фінансового кредиту або впливають з його надання. До них належать оцінка заставленого майна, надання посередницьких послуг зі страхування предмета застави та реалізація заставленого майна [1].

Також, у Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» зазначено, що ломбард належить до одного із видів фінансових установ. Частиною 1 ст. 1 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» закріплено, що фінансовою установою є юридична особа, яка надає одну чи декілька фінансових послуг, у випадках, прямо визначених законом, та внесена до відповідного реєстру в установленому законом порядку. До фінансових установ відносять банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії та інші установи, виключним видом діяльності яких є надання фінансових послуг [2].

Згідно зі статистичними даними на початку 2017 року на території України функціонувало близько 500 ломбардів. Сервіс надання ломбардних послуг в Україні розвивається досить швидко. Ломбарди спрямовують свою діяльність на видачу дрібних та короткострокових кредитів, що цікавить споживачів. Середній розмір такого кредиту становить приблизно 1 тис. грн. Нетривалий період, на який беруть кредити в ломбардах, можна пояснити високою відсотковою ставкою за ними.

Якщо розглянути ломбарди з точки зору кредитних установ, то можна визначити його головні переваги. Беззаперечним пріоритетом ломбардів є те, що вони можуть надати дрібні фінансові послуги в короткий термін. Проте, поряд з цим, будь-яке швидке отримання коштів збільшує не тільки попит, але і відсоток кредитів. Кредити ломбардів є винятково коштовними порівняно з позиками банківських установ чи кредитних спілок та повинні бути забезпечені надзвичайно ліквідною заставою. Отож дослідження інституту заснування ломбардів є необхідним і вагомим елементом удосконалення правового регулювання суб'єктів підприємництва.

Сучасна діяльність ломбардів не може цілком та повністю конкурувати з банками, через те, що відсутнє ефективне державне регулювання та контроль за діяльністю вказаної установи, але вони займають вагоме місце на ринку кредитування фізичних осіб [3].

Ломбарди можуть стати конкурентами банків на ринку фінансових послуг, оскільки ломбардна діяльність є досить багатосторонньою і

користується попитом серед населення, але попри це все діяльність ломбардів погано врегульована законодавчими нормами, що може призвести до того, що вказані установи зможуть використовувати нерегульоване положення у власних цілях [4].

Перегляд та редакція Закону України «Про ломбарди та ломбардну діяльність», який вже був розглянутий на засідання Верховної Ради України у 2015 році, зміг би дати можливість визначити організаційні, правові та економічні засади створення та діяльності ломбардів, врегулювати надання послуг ломбардами, здійснювати інспектування з боку контролюючих органів влади та забезпечити правовий захист споживачів ломбардних послуг.

Література

1. Положення про порядок надання фінансових послуг ломбардами: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 квіт. 2005 р. № 3981. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0565-05> (дата звернення: 12.04.2020).

2. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12 лип. 2001 р. № 2664-III. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2664-14> (дата звернення: 12.04.2020).

3. Про ломбарди та ломбардну діяльність: проект Закону від 20 січ. 2015 р. № 1800. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53640 (дата звернення: 12.04.2020).

4. Дубина В.М., Тарасенко О.О., Горна Я.Ю., Нітченко К.В. Особливості функціонування фінансових компаній на ринку фінансових послуг України. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2015. № 4(4). С. 293-301.

5. Литвин П.В. Небанківські фінансові інститути: особливості функціонування механізмів державного регулювання. URL: file:///C:/Users/User/Downloads/Nvamu_upravl_2012_4_29.pdf (дата звернення: 12.04.2020).

УДК 341.232.7:37.014.5:061.1ЄС (043.2)

Осадченко І.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Дей М.О., к.ю.н., доцент

СЕКТОРІАЛЬНА СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА ЄС ЩОДО ПИТАНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Важко переоцінити важливість для України розвитку всебічних відносин з Європейським Союзом. Стаючи все більш впевнено провідним геополітичним гравцем, ЄС відіграє особливу роль як у зовнішній, так і внутрішній політиці нашої молоді незалежної держави. Власне, вже з кінця 1990-х років українська влада офіційно визначила, що інтеграція до ЄС є стратегічною метою країни, що відповідає, в цілому, очікуванням